

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621010332
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621010332.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovcej a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2022, v trestnej veci proti A. B. C., obžalovanej pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. f) účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., o odvolaní obžalovanej a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11.5.2022 sp. zn. 6T/49/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietá odvolanie okresného prokurátora a obžalovanej A. B. C..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 11. mája 2022 sp. zn. 6T/49/2021 po úprave skutku uznal obžalovanú A. B. C. vinnou z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., účinného od 01.01.2017, ktorého sa mala dopustiť tak, že

dňa 22. júla 2019 v presne nezistenom čase, v meste D., okres D., E. F. G. H. XX, v pobočke I. A., F., potom čo ju F. J., narodená XX.XX.XXXX požiadala ako pracovníčku banky o prevod svojich finančných prostriedkov na účet inej banky, tak bez vedomia a súhlasu F. J. nar. XX.XX.XXXX, majiteľky bankového účtu číslo IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v I. A., a.s., vedomá si jej vyššieho veku, vybrala z jej bankového účtu IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v I. A., F., finančnú hotovosť vo výške 915,-€, následne dňa 22. júla 2019 vykonala v mene F. J., narodenej XX.XX.XXXX, v prospech jej bankového účtu číslo IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v I. A., F., bez jej vedomia a súhlasu, vklad finančnej hotovosti vo výške 591,-€ a na rovnaký bankový účet vykonala dňa 24. júla 2019 vklad finančnej hotovosti vo výške 400,-€, pričom dňa 24. júla 2019 v presne nezistenom čase, v meste D., okres D., E. F. G. H. XX, v pobočka I. A., F., bez vedomia a súhlasu F. J., narodenej XX.XX.XXXX, majiteľky bankového účtu číslo IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v I. A., F. vedomá si jej vyššieho veku, vybrala z uvedeného účtu finančnú hotovosť vo výške 800,-€, čím takto konala v rozpore s účelom zverenia a poškodenej I. A., F. tak spôsobila škodu vo výške 724,-€.

Za to jej súd uložil podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. h), písm. j), písm. k), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej výkon trestu podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. h), písm. j), písm. k), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vykonávať zamestnanie, v rámci ktorého je oprávnená vykonávať finančné operácie a disponovať s peniazmi na účte v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaná a prokurátor do zápisnice zahlásili odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaná uviedla, že okresný súd správne postupoval, pokiaľ sa nestotožnil s názorom prokurátora, aby jej protiprávne konanie bolo posudzované ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 pís. b) Tr. zák., ale konanie právne posúdil len ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., nakoľko faktický stav vykonaného skutku sa úplne prirodzene a pochopiteľne nemenil od kedy bol vykonaný.

V prvom rade obžalovaná poukázala na ustanovenia Trestného poriadku, a to na § 216 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného po vznesení obvinenia do podania obžaloby na návrh policajta alebo aj bez návrhu podmiennečne zastaviť trestné stíhanie, ak obvinený vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne, nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhradu uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu, a vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

Podľa § 282 Tr. por. súd môže podmiennečne zastaviť trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že sú splnené podmienky uvedené v § 216 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 320 ods. 1 písm. b) Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a trestné stíhanie podmiennečne zastaví podľa § 282 ods. 1 Tr. por., ak tak mal urobiť už súd prvého stupňa.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenia Trestného poriadku obžalovaná navrhla, aby jej trestná vec bola podmiennečne zastavená. V prípravnom konaní nedošlo a ani nemohlo dôjsť k podmiennečnému zastaveniu trestného stíhania, a to z dôvodu pochybenia vyšetrovateľa, ktorý nesprávne právne kvalifikoval skutok ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. f) Tr. zák. účinného do 31.7.2019, s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.

Ešte pred podaním obžaloby vyhlásila, že skutok spáchala a zároveň ho oľutovala, navyše uzavrela dňa 09.05.2021 dohodou o splátkach s F. J., posledná splátka bola vykonaná dňa 30.07.2021, teda riadne nahradila škodu, ktorá bola činom spôsobená, preto boli splnené všetky podmienky stanovené § 216 Tr. por. pre podmiennečné zastavenie trestného stíhania.

V prípade, ak by bol vyšetrovateľ správne právne kvalifikoval skutok, tak ako ho kvalifikoval súd, už v čase rozhodovania vyšetrovateľa po úkone preštudovania vyšetrovacieho spisu a následne prokurátora bola naplnená hypotéza § 216 Tr. por. pre podmiennečné zastavenie trestného stíhania. Okrem priznania sa ku skutku, spolupracovala s vyšetrovateľom, nahradila škodu spôsobenú, a to tým že za poškodenú banku uhradila záväzok banky voči klientke banky F. J., učinila tak ako právny laik po nesprávnom zhodnotení skutkového a právneho stavu orgánmi činnými v trestnom konaní a zároveň pred, ako aj po skutku viedla riadny život, kedy sa bez partnera a otca detí riadne starala a stará o päť detí, mala a má zamestnanie, ktorým zabezpečuje potreby svojej rodiny, nikdy predtým nebola postihnutá za konanie v rozpore správnymi predpismi. Teda vzhľadom na jej osobu ako obvinenej a jej doterajší život a splnené ostatné podmienky podmiennečného zastavenia trestného stíhania, malo byť aplikované ustanovenie § 216 Tr. por.

V mieste trvalého bydliska požíva dobrú povesť, pracuje ako učiteľka v materskej škole a žije so svojimi piatimi deťmi. V čase spáchania skutku bola v ťažkej osobnej a rodinnej situácii, kedy zostala po odchode manžela so svojimi piatimi deťmi sama. Už samotné hlavné pojednávanie malo na ňu dostatočne výchovný, ako aj poučný a odstrašujúci vplyv.

Na hlavnom pojednávaní dostatočným spôsobom vysvetlila jej predchádzajúce podmiennečné zastavenie trestného stíhania, v skutočnosti šlo o konanie jej maloletej dcéry a k nemu došlo po spáchaní skutku v teraz posudzovanej trestnej veci, a preto nič nebráni znova aplikovať podmiennečné zastavenie trestného stíhania.

Z vyššie uvedených dôvodov preto obžalovaná navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a sám trestné stíhanie podmiennečne zastavil.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj prokurátor, ktorý uviedol, že sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou protiprávneho konania obžalovanej tak, ako konanie posúdil v napadnutom rozsudku okresný súd, a preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne nesprávny zrušiť v celom rozsahu, nakoľko obžalovaná svojím konaním naplnila znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty, teda dopustila sa zločinu a mal jej byť uložený prísnejší trest odňatia slobody, než ako ho uložil okresný súd.

Okresný prokurátor poukázal, že zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície vlastníka so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo podľa dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. Osoba si prisvojí vec, ktorá jej bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom, na ktorý jej bola cudzia vec daná do dispozície, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že obžalovaná ako pracovníčka I. A., F., potom čo ju klientka F. J., požiadala ako pracovníčku banky o prevod svojich finančných prostriedkov na účet inej banky, tak bez vedomia a súhlasu F. J., narodenej XX.XX.XXXX, majiteľky bankového účtu číslo IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v I. A., F., zneužívajúc jej vyšší vek, vybrala z jej bankového účtu číslo IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v I. A., F., finančnú hotovosť vo výške 915,- eur, následne dňa 22. júla 2019 vykonala v mene F. J., narodenej XX.XX.XXXX, v prospech jej bankového účtu číslo IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v I. A., F., bez jej vedomia a súhlasu, vklad finančnej hotovosti vo výške 591,- eur a na rovnaký bankový účet vykonala dňa 24. júla 2019 vklad finančnej hotovosti vo výške 400,- eur, pričom dňa 24. júla 2019 v presne nezistenom čase, v meste D., okres D., E. F. G. H. XX, v pobočke I. A., F., bez vedomia a súhlasu F. J., narodenej XX.XX.XXXX, majiteľky bankového účtu číslo IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v I. A., F., zneužívajúc jej vyšší vek, vybrala z uvedeného účtu finančnú hotovosť vo výške 800,- eur, čím takto konala v rozpore s účelom zverenia a poškodenej F. J., narodenej XX.XX.XXXX spôsobila škodu prisvojením si finančnej hotovosti vo výške 724,- eur.

Obžalovaná si teda prisvojila cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu, ale taký čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, o čom mala vedomosť, preto skutok ktorého sa dopustila obžalovaná, mal byť správne kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a na tom nič nemôže zmeniť obhajoba obžalovanej, že peniaze vybrala a chcela ich osobne odovzdať F. J., ale ich zrejme odovzdala spolu s peniazmi určenými pre kostol. Túto svoju obranu obžalovaná napokon sama vyvrátila tým, že dopytovaním sa u farára, či nebolo zistené, aby bola odovzdaná väčšia finančná čiastka. Rovnako na skutkovom stave nič nemôže zmeniť ani vtedajší jej zlý psychický stav, ktorý vznikol z dôvodu zložitej životnej situácie v súvislosti s manželstvom.

F. J. rovnako ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovanú poznala z kostola, ale aj ako pracovníčku banky a tú poverila k prevodu finančných prostriedkov zo svojho účtu na účet inej banky, pričom obžalovanej predložila aj číslo bankového účtu novej banky, na účet ktorej mali byť prevedené finančné prostriedky, teda zverila obžalovanej finančné prostriedky za účelom ich prevedenia na novovytvorený účet, a teda je možné konštatovať, že zverila finančné prostriedky na presne špecifikovaný účel a na konkrétnu operáciu ako poškodenej, čo ale obžalovaná neurobila.

Obžalovaná v rozpore s pokynom vybrala finančné prostriedky z účtu s tým, že ich odovzdá poškodenej v kostole, pričom tieto si následne ponechala a spotrebovala pre osobné a rodinné účely, čím naložila v rozpore s účelom zverenia. Obžalovaná si bola vedomá, že nakladá s prostriedkami poškodenej F. J., pričom sa jednalo o konkrétny účet vedený na konkrétne meno - poškodenej, kedy nakladala s finančnou čiastkou, ktorá bola limitovaná celkovou sumou na účte poškodenej. Na základe uvedeného podľa názoru prokurátora bola jednoznačne preukázaná subjektívna stránka, že disponovala práve s finančnými prostriedkami poškodenej, ktoré už po zverení poškodenej bolo možno oddeliť od finančných prostriedkov banky.

Banka vo svojom písomnom stanovisku uviedla, že v rámci šetrenia neboli zistené žiadne pochybenia vo vzťahu k ich pracovníčke - obžalovanej a v prípade, ak sa poškodená domnieva, že je poškodenou stranou, tak bola bankou odkázaná na orgány činné v trestnom konaní.

Z výpisu z účtu v banke (č.l. 67C) vyplýva, že dňa 06.09.2019 bol zrealizovaný z účtu poškodenej výber finančnej hotovosti vo výške 160,- € v čase, kedy obžalovaná bola zamestnankyňou banky, pričom poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že pri stretnutí s obžalovanou v kostole jej odovzdala 160,- €.

Z listinného dôkazu zabezpečeného v prípravnom konaní na č. l. 336 vyplýva, že obžalovaná sa dohodla s poškodenou, že súhlasí s jednorazovou splátkou 724,- € v lehote do 01.08.2021, pričom na hlavnom pojednávaní bolo oboznámené, že poškodená celú sumu 724,- € uhradila k rukám poškodenej F. J..

Znaleckým posudkom kriminalistického a expertízneho ústavu PZ bolo jednoznačne preukázané, že podpis F. J. na potvrdení o vklade hotovosti 591,- € zo dňa 22.07.2019 nie je pravým podpisom F. J.. Podpis poškodenej na potvrdení o vklade hotovosti vo výške 400,- € zo dňa 24.07.2019 je pravým podpisom F. J.. Podpisy F. J. na dokladoch o výbere z účtu vo výške 800,- € a na ďalšom doklade o výbere vo výške 915,- €, nie sú pravými podpismi F. J.. Podpis F. J. na doklade o výbere z účtu vo výške 160,- € z 06.09.2019 nie je pravým podpisom F. J.. Poškodená na hlavnom pojednávaní potvrdila, že na požiadanie obžalovanej jej podpísala jedno nevyplnené tlačivo banky s pokynom, aby bol vykonaný prevod financií na účet inej banky a z vykonaného dokazovania je zrejmé, že toto tlačivo bolo zo strany obžalovanej použité za účelom vkladu hotovosti vo výške 400,- eur.

Existencia civilnoprávneho, resp. pracovnoprávneho pomeru, a z toho vyplývajúci vznik prípadného sporu neznamená, že tento spor musí vykazovať iba znaky civilného sporu, ale môže zakladať aj trestnoprávny rozmer, ako v tomto prípade vo vzťahu k poškodenej F. J., kedy boli podľa názoru okresného prokurátora jednoznačne naplnené objektívne znaky skutkovej podstaty zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.

Pri vyhodnotení jednotlivých dôkazov bolo potrebné ustáliť, že celé konanie obžalovanej smerovalo vo vzťahu k poškodenej - osobe vyššieho veku, pričom do určitej miery konala ako zamestnankyňa banky a do určitej miery ako fyzická osoba, ktorá koná mimo náplne práce zamestnaneckého pomeru. Obžalovaná, po tom čo ju poškodená splnomocnila na prevod finančnej hotovosti na novovytvorený účet v inej banke, tak v rozpore s touto požiadavkou vykonala hotovostný výber finančných prostriedkov, ktoré neodovzdala poškodenej, ale si ich nechala pre osobné účely. Konala tak v rozpore s účelom zverenia. Obžalovaná sa na dokladoch banky podpísala v mene poškodenej. Obžalovaná od okamihu, kedy fyzicky disponovala s finančnou hotovosťou, na základe poverenia poškodenou osobou, už konala ako fyzická osoba, nie ako zamestnanec banky, ale ako známa poškodenej.

Okresný súd tak podľa názoru okresného prokurátora nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a tak dospel k nesprávnym právnym záverom, a preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie respektíve, aby na základe vykonaného dokazovania uznal obžalovanú za vinnú zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a navrhol jej uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, resp. aby odvolací súd aplikoval ustanovenie § 39 Tr. zák. a uložil obžalovanej trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to s ohľadom na vtedajšiu životnú situáciu obžalovanej a aby takto uložený trest jej podmienienečne odložil na primeranú skúšobnú dobu.

Zároveň prokurátor navrhol, aby obžalovanej bol uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vykonávať zamestnanie, v rámci ktorého by bola oprávnená vykonávať finančné operácie a disponovať s peniazmi na účte, a to na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na podklade odvolania okresného prokurátora a obžalovanej A. B. C. krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolania nie sú dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie, a to kontradiktórnym spôsobom konania a na podklade jeho výsledkov správne právne posúdil konanie obžalovanej ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., pričom zodpovedajúcim spôsobom aj upravil skutok, akceptujúc pritom zásadu zachovania totožnosti skutku, pokiaľ konštatoval, že poškodenou stranou nie je klientka banky F. J., ale samotný peňažný ústav, teda v čase spáchania žalovaného skutku I. A., F..

Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne uviedol, akými úvahami sa riadil, pokiaľ urobil záver o vine obžalovanej, pričom výsledkami vykonaného dokazovania jej konanie právne kvalifikoval len ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. a nie ako zločin sprenevery spáchaný v kvalifikovanej skutkovej podstate, a to v zmysle ustanovenia § 213 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., teda že obžalovaná do určitej miery konala ako zamestnankyňa banky a do určitej miery ako fyzická osoba, ktorá koná mimo náplne práce zamestnaneckého pomeru.

Úvaha prokurátora, že obžalovaná konala ako zamestnankyňa banky, pričom mala zneužiť svoje postavenie zamestnankyne banky má svoju oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ale v žiadnom prípade už neobstojí argumentácia prokurátora o čiastočnom konaní obžalovanej ako fyzickej osoby vo vzťahu ku klientke banky F. J., napokon tomu nezodpovedá ani skutková veta napadnutého rozsudku, pričom v zmysle ustanovenia § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd nevyhovel argumentácii prokurátora uvedenej v odvolaní, teda že konanie obžalovanej malo byť posúdené aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu sprenevery, teda ako zločin podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.

Správny a zákonu zodpovedajúci je preto záver okresného súdu, že obžalovaná sa žalovaného konania dopustila výlučne ako zamestnankyňa banky, kde bola bez akýchkoľvek pochybností povinná vykonávať bankové operácie so zverenými peniazmi svojho zamestnávateľa, teda banky. Pokiaľ obžalovaná sa rozhodla svoje postavenie zneužiť v záujme obohatiť seba, a to hoci aj spôsobom, ktorý spočíval v prisvojení si peňazí peňažného ústavu, pričom tak mala urobiť prostredníctvom účtu konkrétneho klienta, ktorý mal nepochybne uzavretý individuálny vzťah s bankou, škodu spôsobovala banke a nie konkrétnemu klientovi banky. Z tohto dôvodu bol správny postup okresného súdu, keď konanie obžalovanej po úprave skutku právne kvalifikoval len ako prečin, lebo poškodenou stranou bola nepochybne banka.

Obžalovaná napriek určitému priateľskému vzťahu s klientkou banky F. J., nakoľko sa dopustila konania v rozsahu, ako to ustálil okresný súd vo výroku napadnutého rozsudku, ktorý výrok považoval napokon aj samotný prokurátor za správny, nepochybne konala len ako zamestnankyňa banky a v žiadnom prípade nekonala čiastočne, resp. do určitej miery ako fyzická osoba, konajúca mimo náplň práce zamestnaneckého pomeru.

Odvolací súd považuje za nutné uviesť, pokiaľ sa týka právneho posúdenia skutku, že Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane poukázal vo svojich rozhodnutiach, že rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, týkajúce sa právneho posúdenia skutku, ktoré si v celom rozsahu osvojil a okrem vyššie uvedeného, ničím viac nedopĺňa.

Okresný súd nepochybil ani v tom, pokiaľ v teraz posudzovanej trestnej veci obžalovanej neaplikoval dobrodenie zákona, o možnom podmienenom zastavení trestného stíhania tak, ako sa toho domáhala obžalovaná už v rámci svojej obhajoby, resp. v dôvodoch odvolania.

Správne okresný súd poukázal na osobu obžalovanej, ako aj na skutočnosť, že k spáchaniu teraz žalovaného skutku došlo skôr, ako v inej trestnej veci došlo k podmienenému zastaveniu trestného stíhania.

Okresný súd správne ustálil pomer poľahčujúcich okolností pri nezistení ani jednej priťažujúcej okolnosti a vzhľadom na spôsob spáchania skutku, jeho následok, okolností, za ktorých bol čin spáchaný,

mieru zavinenia, pohnútku, ako aj závažnosť protiprávneho konania, ktorá rozhodne nebola nepatrná, preto vzhľadom na zákonné podmienky uvedené predovšetkým v ustanovení § 216 ods. 1 písm. c) Tr. por. ani odvolací súd nemohol konštatovať, že v danom prípade by okolnosti prípadu mohli odôvodniť podmienené zastavenie trestného stíhania obžalovanej.

Práve naopak v teraz posudzovanom prípade z dôvodu generálnej prevencie, ako aj z dôvodu individuálnej prevýchovy obžalovanej bolo žiaduce, aby obžalovanej bol uložený trest, a to v rozsahu ako ho stanovil okresný súd vo výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preto znova poukazuje na argumentáciu okresného súdu, týkajúcu sa výrokov o uložených trestoch, s ktorou sa v celom rozsahu stotožnil a ako s vecne správnou v podrobnostiach na ňu odkazuje.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.